

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: وبسایت Free ۲۱ - ۱۷ مارچ ۲۰۲۳*
نویسنده: سیمور هرش Seymour Hersh
برگردان: م. نوری
۰۳ اپریل ۲۰۲۳

پنهانکاری انفجار خطوط لوله نورداستریم

گزارشگران تایمز گرفتار بازی مسوولین کاخ سفید شده‌اند، مسوولینی که دسترسی به «اطلاعات امنیتی» داشتند ولی در اصل اطلاعاتی که آنها گرفتند کار گروهی از کارشناسان سازمان "سیا" بود که عهده‌دار فریب افکار عمومی و تبلیغات رسانه‌ای بودند و وظیفه داشتند سرمقاله‌ای به روزنامه‌ها قالب کنند و رئیس‌جمهوری را در پناه خود گیرند که تصمیم غیرمعتولانه‌ای گرفت و حال در مورد آن دروغ می‌گوید.

دولت «بایدن» همچنان در مورد نقش خود در تخریب خطوط لوله نورداستریم پنهانکاری می‌کند. شش هفته از انتشار گزارش من می‌گذرد، گزارشی که بر اساس اطلاعات منبعی ناشناس تهیه شده بود و پرزیدنت «جو بایدن» را به‌عنوان کسی که دستور تخریب ابهام‌آمیز خطوط لوله نورداستریم را در سپتمبر گذشته صادر کرده بود معرفی می‌کرد. این گزارش هم در المان و هم در همه کشورهای اروپای غربی توجه همگان را جلب کرد ولی رسانه‌های ایالات متحده در این خصوص تقریباً سکوت اختیار کردند. دو هفته پیش و پس از دیدار صدراعظم المان «اولاف شولتز» از واشنگتن، نهادهای امنیتی امریکا و المان تلاش کردند ابهام در قضیه را تشدید کنند و برای مقابله با گزارش من که «جو بایدن» و عوامل ایالات متحده را مسبب تخریب خطوط لوله معرفی کرده بود اخبار خلاف واقع به «نیویورک تایمز» و هفته‌نامه المانی «سایت» قالب کنند.

هم سخنگوی کاخ سفید و هم سازمان "سیا" هرگونه عاملیتی در انفجار خطوط لوله را انکار کرده بودند. ظاهراً برای ابواب جمعی رسانه‌ای کاخ سفید یک تکذیب خشک و خالی کفایت می‌کرد. هیچ نشانه‌ای از این که خبرنگاری سخنگوی

کاخ سفید را مورد پرسش قرار داده باشد که آیا «بایدن» همان کاری را که هر رئیس دولت مسؤلی انجام می‌داد انجام داده است یا نه: یعنی رسماً به مجموعه نهادهای امنیتی امریکا مأموریت دهد با به‌کار گرفتن همه امکانات خود تحقیقاتی بنیادین انجام دهند و کشف کنند که چه کسی عامل خرابکاری در بحیره بالتیک بوده است. بنابه اظهارات منبعی در نهادهای امنیتی امریکا رئیس‌جمهور چنین کاری را نکرده و نخواهد کرد، چرا؟ چون او پاسخ آن را می‌داند.

«سارا میلر» کارشناس انرژی و سردبیر «انرژی اینتلینس» که مجلات علمی معتبری منتشر می‌کند در مصاحبه‌ای به من چرائی این مسأله را گفت که چرا گزارش من در مورد انفجار خطوط لوله در المان و اروپای غربی موجب جنجال شده. او گفت: «تخریب خطوط لوله نورداستریم در سپتمبر گذشته موجب افزایش هرچه بیشتر بهای انرژی شد که در آن زمان پنج الی شش برابر از بهای آن پیش از آغاز بحران بود. خطوط لوله در سپتمبر منفجر شدند و بهای گاز وارداتی المان یک ماه بعد، یعنی در اکتوبر به نسبت قیمت قبل از بحران انرژی به ده برابر افزایش یافت. بهای برق نیز در سراسر اروپا سر به فلک کشید. و آنطور که تخمین زده می‌شود دولت‌های غربی مجبور شدند ۸۰۰ میلیارد یورو صرف کنند تا تأثیر افزایش شدید قیمت انرژی بر کارخانجات و معیشت خانوارها را کاهش دهند. در این بین بهای انرژی به‌دلیل هوای ملایم زمستانی اروپا به یک چهارم قیمت آن در ماه اکتوبر کاهش یافته ولی باز هم دو الی سه برابر گران‌تر از قبل از آغاز بحران انرژی و سه برابر قیمت فعلی انرژی در ایالات متحده است. در سال گذشته میلادی تولیدکنندگان المانی و کلاً تولیدکنندگان اروپائی که دارای کارخانجاتی با مصرف زیاد انرژی بودند، مانند کارخانجات تولید کود کیمیائی یا شیشه‌سازی، کارخانجات خود را تعطیل کردند و مشخص نیست که چه موقعی دوباره شروع به کار خواهند نمود، البته اگر چنین امکانی اساساً فراهم آید. اروپا در صدد است ظرفیت تولید انرژی خورشیدی و بادی را افزایش دهد ولی این کار ممکن است با آن سرعتی که موجب نجات صنایع شود اتفاق نیفتد.»

اوایل ماه مارچ پرزیدنت «جو بایدن» پذیرای صدراعظم المان «اولاف شولتز» در واشنگتن بود. این سفر فقط شامل دو برنامه بود: یک دیدار کوتاه عمومی در مقابل رسانه‌های کاخ سفید که به تعارفات معمول بین «بایدن» و «شولتز» گذشت و در خلال آن به هیچ روزنامه‌نگاری اجازه سؤال داده نشد و یک مصاحبه که «شولتز» با «فرید زکریا» از شبکه CNN انجام داد که طی آن مصاحبه‌کننده اشاره‌ای به اتهام وارده در مورد انفجار خطوط لوله نکرد. صدراعظم المان بدون همراهی خبرنگاران و گزارشگران المانی به واشنگتن پرواز کرد، میهمانی شامی ترتیب داده نشده بود و هیچ‌کدام از سران دو دولت کنفرانس مطبوعاتی برگزار نکردند، امری که در دیدارهای رسمی در این سطوح معمول است. بعدها گزارش شد که بایدن و شولتز دیداری ۸۰ دقیقه‌ای داشته‌اند که در قسمت اعظم زمان آن مشاوره حضور نداشته. از آن موقع نه المان و نه ایالات متحده بیانیه‌ای و یا توافق‌نامه‌ای کتبی منتشر نکرده‌اند. ولی شخصی که به اطلاعات امنیتی - دیپلماتیک دسترسی دارد به من گفت که در جریان دیدار بایدن و شولتز بحثی در مورد «طرح خطوط لوله» صورت گرفته و متعاقب آن از عناصری در سازمان "سیا" خواسته شده در همکاری با سازمان اطلاعات و امنیت المان «سرمقاله‌ای» تهیه و داستان دیگری در مورد تخریب خطوط لوله نورداستریم به مطبوعات المان و ایالات متحده ارائه شود. به عبارت دیگر و به نقل از نهادهای امنیتی مسؤلین موظف شده‌اند «نظام را احیاء کنند» و عدم صحت ادعای تخریب خطوط لوله به دستور «بایدن» را اثبات کنند.

باید به این نکته اشاره کرد که صرفنظر از این که آیا صدراعظم المان از انفجار خطوط لوله مطلع بوده یا نه (موضوعی که هنوز هم نامعلوم است) حداقل از پائیز گذشته در کتمان عملیات دولت بایدن در بحیره بالتیک مشارکت کرده است.

مسئولین مربوطه وظیفه محوله را انجام دادند و به کمک نهادهای امنیتی المان، داستانی در مورد عمیات «ویژه غیردولتی» را که گویا منجر به تخریب لوله‌ها شده سرهم کردند. در این داستان فریب افکار عمومی دارای دو عنصر بود: گزارشی در نیویورک تایمز به تاریخ ۷ مارچ منتشر شد که به نقل از مسؤول امریکائی ناشناسی نقل می‌شد که می‌گفت: «اطلاعات تازه امنیتی نشان می‌دهند که ممکن است گروهی از طرفداران اوکراین در تخریب خطوط لوله دست داشته باشند، و گزارشی در نشریه پُر خواننده المانی «سایت» به تاریخ همان روز که در آن گفته می‌شد که مراجع تحقیقاتی المان ردّ یک قایق بادبانی لوکس اجاره‌ای را پیدا کرده‌اند که در تاریخ ششم سپتمبر از بندر «رُستک» در المان حرکت کرده و از مقابل جزیره «بورن هولم» در کنار ساحل دنمارک عبور کرده است. جزیره مزبور تنها چند مایل با آن منطقه‌ای فاصله دارد که خطوط لوله در ۲۶ سپتمبر منفجر شدند. قایق مزبور گویا از صاحب اوکراینی آن اجاره شده و شش سرنشین داشته: یک ناخدا، دو غواص، دونفر کمک غواص و یک پزشک، یعنی پنج مرد و یک زن، پاسپورت‌های جعلی هم گویا در کار بوده.

هر دوی این گزارشات به این نکته اشاره کرده‌اند که به قول نیویورک تایمز «خیلی چیزها بوده که آن‌ها نمی‌دانستند.» ولی اطلاعات تازه خوش‌بینی فزاینده‌ای در مسئولین ایجاد کرده که در مورد عاملان انفجار به نتیجه روشنی خواهند رسید. ولی مسئولین مختلف عالی‌مقام هم در المان و هم در ایالات متحده گفته‌اند که این امر مدت زمانی طول خواهد کشید. پیام هر دوی این گزارشات این بود که مطبوعات و افکار عمومی از سؤال کردن دست بردارند و مراجع تحقیق حقیقت را کشف کنند، حقیقتی که طبیعتاً هیچ‌گاه روشن نخواهد شد. نویسنده مقاله «سایت»، «هولگا اشتارک» حتی چند قدم جلوتر رفت و نوشت که هستند تعدادی از نهادهای امنیتی بین‌المللی که این امکان را منتفی نمی‌دانند که عملیات قایق بادبانی «عملیاتی تحت پرچم کاذب» بوده. واقعاً هم همین‌طور است، این عملیات عملیاتی تحت پرچم کاذب بود.

منبعی در نهادهای امنیتی در این زمینه به من گفت: «این ابداع تمام عیار نهادهای امنیتی امریکا بود که به المانی‌ها داده شد و هدف از آن بی‌اعتبار کردن داستان آنها بود.» فریبکاران حرفه‌ای سازمان "سیا" می‌دانند که حقه تبلیغات رسانه‌ای فقط زمانی کارکرد دارد که مخاطب مستأصل به دنبال یافتن توجیهی است که حقیقت ناخوش‌آیند را کم‌رنگ یا انکار کند. و آن حقیقت این است که پرزیدنت «بایدن» دستور به تخریب خطوط لوله‌ها داده، دستوری که توضیح و توجیه آن برای وی بسیار دشوار است، چرا که المان و همسایگانش در غرب اروپا به دلیل بهای انرژی در مضیقه‌اند و کارخانجاتشان باید بسته شوند.

طنز قضیه در اینجا است که محکم‌ترین دلیل سست و بی‌پایه بودن گزارش نیویورک تایمز توسط گزارشگران این روزنامه که نام آنها در گزارش قید شده طرح شده است. چند روز پس از انتشار گزارش نیویورک تایمز گزارشگر این روزنامه «جولیان بارنس» در پادگست محبوب تایمز «دیلی» توسط مجری این پادگست «مایکل باربارو» مصاحبه شد.

متن مصاحبه:

باربارو: چه کسی مسؤول این حمله بود؟ و شما و همکارانمان چطور موفق به کشف آن شدن؟

بارنس: خُب فکر می‌کنم ما در خلال تحقیقات سؤالات درستی را پیش روی خودمان قرار ندادیم.

باربارو: هوم! سؤالات درست چه‌ها بودند؟

بارنس: خب ما به‌طور منطقی اول روی کشورها تمرکز کردیم.

باربارو: اوم، هوم!

بارنس: در مورد همه کشورهای هائی که ما مدنظر داشتیم و از خودمان سؤال می‌کردیم، آیا روس‌ها بودن؟ آیا اوکراین بود؟ ما یکی بعد از دیگری به بن‌بست رسیدیم. ما مسؤولی را پیدا نکردیم که به ما بگه دلایل قابل قبولی وجود داره که یک

دولت این کار را کرده باشد؟ پس از آن من و همکارانم «آدام انتوس» و «آدام گلدمن» سوال دیگری به ذهنمان رسید که آیا این عملیات را می‌تواند یک بازیگر غیردولتی انجام داده باشد؟

باربارو: هوم! هوم!

بارنس: یعنی آیا نمی‌تواند یک گروهی این عملیات را انجام داده باشد که برای دولتی کار نمی‌کند؟

باربارو: مثلاً مثل خرابکاری که مستقل کار می‌کنند؟ چطور به یک همچی سوالی رسیدید؟

بارنس: ما از خودمان پرسیدیم: کی می‌تواند خرابکار مورد نظر باشد؟ یا اگر نتوانیم به این سوال جواب بدهیم باید دنبال این باشیم که این خرابکار با کی می‌تواند در ارتباط باشد؟ ممکن است خرابکار طرفدار روسیه باشد؟ ممکن است خرابکار دیگری باشد؟ و بعد ما هرچقدر بیشتر با مسئولینی صحبت کردیم که دسترسی به اطلاعات امنیتی دارند دیدیم این نظریه بهتر پیش رفت و صحت خودش را نشان داد.

باربارو: هوم! هوم!

بارنس: و اون ظنّ اولیه من که خرابکار طرفدار روسیه بوده غلط از آب در آمد و ما به این نتیجه رسیدیم که به احتمال زیاد به گروه طرفدار اوکراین بوده.

باربارو: هوم! پس به عبارت دیگر به گروه آدمهائی بودند که این کار را به نام اوکراین انجام دادند؟

بارنس: ببین مایکل من اول می‌خواهم این را روشن کنم که ما واقعاً خیلی کم می‌دانیم، اینطور نیست؟ این گروه مرموزند و نه فقط برای ما تبدیل به معمائی شدند بلکه حتی برای مسئولین دولت امریکا که ما با آنها صحبت کردیم هم یک معما هستند. آنها می‌دانند که این گروه با دولت اوکراین در ارتباط نبودند ولی این را هم می‌دانند که اینها ضد پوتین و طرفدار اوکراین هستند.

باربارو: پس حالا شما بعد از این تحقیقات به این نتیجه رسیدید که عاملان انفجار آدمهائی بودند که همان چیزی را می‌خواستند که اوکراین می‌خواهد، ولی رسماً با دولت اوکراین در ارتباط نیستند و شما می‌دانید که آنها ضد پوتین و طرفدار اوکراین هستند؟

بارنس: اطلاعات امنیتی موجود می‌گوید که آن اینطوری نبودند. رسماً گفته می‌شود که رئیس‌جمهور اوکراین و مشاوران ارشدش اطلاعی از موضوع نداشتند ولی نمی‌توانیم مطمئن باشیم که این درسته یا کس دیگری از ماجرا خبر داشته یا نه.

گزارشگران تایمز گرفتار بازی مسئولین کاخ سفید شده‌اند، مسئولینی که دسترسی به «اطلاعات امنیتی» داشتند ولی در اصل اطلاعاتی که آنها گرفتند کار گروهی از کارشناسان سازمان "سیا" بود که عهده‌دار فریب افکار عمومی و تبلیغات رسانه‌ئی بودند و وظیفه داشتند سرمقاله‌ای به روزنامه‌ها قالب کنند و رئیس‌جمهوری را در پناه خود گیرند که تصمیم غیرمعتولانه‌ای گرفت و حال در مورد آن دروغ می‌گوید.

* <https://free۲۱.org/die-vertuschung/>

این مقاله ابتداء در تاریخ ۲۲ مارچ ۲۰۲۳ در وبلاگ سیمور هرش منتشر شده و با لینک زیر می‌توانید به مقاله اصلی مراجعه کنید:

<https://seymourhersh.substack.com/p/the-cover-up>

۱۳ فروردی- حمل- ۱۴۰۲